

Sygn. akt II CNP 17/07

## **POSTANOWIENIE**

Dnia 21 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Helena Ciepla

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 21 marca 2007 r.

skargi P.J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w S.

z dnia 29 maja 2006 r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie ze skargi P.J.

o wznowienie postępowania,

**odrzuca skargę.**

## Uzasadnienie

P.J. wniósł sporządzoną osobiście skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w S. z dnia 29 maja 2006 r., którym Sąd ten odrzucił złożoną przez niego skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu Okręgowego w S. z dnia 18 kwietnia 2005 r. W skardze tej zawarł wniosek o wyznaczenie radcy prawnego do jej prawidłowego sporządzenia.

Sąd Okręgowy przedstawił skargę wraz z aktami sprawy Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Dotyczy ono także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Przepisu tego jednak nie stosuje się, gdy stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (art. 87 § 2 k.p.c.).

Przewidziany w art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. przymus adwokacko – radcowski pozbawia strony zdolności postulacyjnej. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, sporządzona z naruszeniem art. 87<sup>1</sup> k.p.c., podlega zatem odrzuceniu jako niedopuszczalna z powodu braku zdolności postulacyjnej (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.).

Skarżący nie wykazał, by należał do kręgu osób zwolnionych z przymusowego zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego, które zostały wymienione w art. 87<sup>1</sup> § 2 k.p.c. W tej sytuacji skarga, wniesiona przez niego z naruszeniem art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c., podlega odrzuceniu jako z innych przyczyn niedopuszczalna w rozumieniu art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.

Zawarty w skardze wniosek o wyznaczenie pełnomocnika nie stanowi przeszkody do jej rozpoznania, bowiem w razie pozytywnego jego załatwienia przez Sąd Okręgowy, skargę będzie mógł wnieść profesjonalny pełnomocnik.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.